

- Nu cumva oi fi popă ?
- Eh, asta e ! Trăiesc după biserică ; fiindcă trăiesc în casa mea, și casa mea e după biserică, cum dai colțul.
- Atunci poți spune la fel că un rege doarme lângă un cerșetor dacă cerșetorul locuiește lângă el ; sau că biserica e pusă lângă darabana ta dacă darabana e pusă lângă biserică.
- Adevăr grăit-ai, tinere. La vârsta dumitale, frumos! Pentru un om de duh, cuvintele sunt ca mănușile de căprioară : repede ți le întoarce pe dos.
- Asta așa e : cei ce se joacă ușor cu cuvintele repede cad cu ele în dezmăț.
- Atunci îmi pare rău că sora mea poartă un nume.
- De ce, omule ?
- Păi numele ei e Paula și dacă te joci ușor cu cuvântul acela poți s-o aduci pe soră-mea la dezmăț. Cuvintele, află de la mine, sunt niște păcătoase, de când le-au compromis polițele.
- Lămurește-mă.
- Uite, vezi, nu pot să-ți dau nicio lămurire fără cuvinte și cuvintele au ajuns să fie atât de false, că mi-e scârbă să lămuresc pe careva cu ele.
- Să știi că ai haz, și nu-ți pasă de nimic.
- Ba nu, domnule, îmi pasă de ceva ; dar în străfundul meu, domnule, nu-mi pasă de dumneata ; dacă aia înseamnă că nu-mi pasă de nimic, domnule, aș vrea să te faci nevăzut.